

adfærd i lyset af kulturelle kønsstereotyper, og vore oplevelsers indvirkning på os kan heller ikke forstås adskilt fra kønnet. På den anden side er det vigtigt at fastholde et dynamisk kønskoncept - en teori, der tager højde for forandring (jvf. Cameron 1992 og Gomard 1993). Vi befinder os i en kultur og i en tid, hvor kvinder og mænd i stadig stigende grad blandes og varetager de samme opgaver i samfundets forskellige arenaer. Resultatet af dette må blive forandringer både af arenaens kultur, af de kulturelle betydninger vi lægger i kvindelighed og mandlighed, og i sidste ende også af subjektiviteten. Måske er det processer af den slags, man som forsker kan blive vidne til f. eks. ved at undersøge kommunikationen i Århus Byråd.

Litteratur:

- Andersen, John E. (1991): Sprogets takt og tone. In: Erik Hansen et al. Red.: *Auditorium X*, Viborg, s.72-99.
- Cameron, Deborah (1992): What makes a linguistics feminist? In: Gunnarsson, Britt-Louise & Caroline Liberg (Red.): *Språk, Språkbruk och Kön*. Rapport från ASLA:s nordiska Symposium Uppsala, 7-9 november 1991. Uppsala.
- Dickson, Anne (1988): - og jeg mener hva jeg sir: kvinder og selvværd. Reitzel.
- Foged, Brita (1992): *Ligestilling i kommunalpolitik*. Kommunernes Landsforening.
- Goffman, Erving (1967): On face-work. An analysis of ritual elements in social interaction. In: Goffman, Erving: *Interaction Ritual*. Harmondsworth, s.5-45.
- Gomard, Kirsten (1990): Forbillede eller skræmmebillede? - om kvindelige politikeres vilkår og kommunikationsstrategier i fjernsynets valgkamp-sudsendelser. In: Linda Andersen et al. (Red.): *Livsmagt*. Nye perspektiver på kultur, magt og køn. Århus, s.26-47.
- Gomard, Kirsten (1993): Konsensus eller konkurrence - om sprog, kommunikation og køn. In: Inge-Maj Ahlgren. (Red.): *Kommunikationsspor i socialpædagogik. Socialpædagogiske tekster nr. 9*. Socialpædagogisk Højskole, København, s.63-73.
- Tannen, Deborah (1992): *Kvindesnak og mands tale*. København.
- Thelander, Kerstin (1986): *Politikerspråk i könsperspektiv*. Malmö.

Referater af møder i Århus byråd d.15.1.92, 29.1.92, 12.2.92, 26.2.92

Mette Kunøe og Erik Vive Larsen (udg.):
5. Møde om Udforskningen af Dansk Sprog,
Århus 1995

OM BEGREBET SAMDANNELSE

af Asgerd Gudiksen (Københavns Universitet)

Jeg er i år begyndt på et projekt om suffikserne *-et* og *-ig*. En stor del af dem tilhører hvad Diderichsen kalder samdannelse. I den anledning har jeg læst forskellige steder om disse dannelser og det er på den måde rigtig gået op for mig hvor forskellige opfattelser der er af hvordan de ord som Diderichsen kalder samdannelse skal beskrives.

Jeg skal her tage udgangspunkt i Diderichsens beskrivelse, og derefter bringe nogle eksempler på, hvorledes dannelser der omfattes af Diderichsens samdannelsesbegreb er kategoriseret i værker der har et begreb der, i større el. mindre grad, svarer til Diderichsens samdannelse. Vi skal altså se på flg. spørgsmål: Hvad kaldes sådanne dannelser? hvilke typer omfatter det begreb der bruges? Endelig skal jeg diskutere nogle kategoriseringsproblemer man konfronteres med ved analysen af sådanne dannelser og kort præsentere alternative opfattelser - beskrivelser der slet ikke opererer med et sådant begreb.

1. Begrebet samdannelse hos Diderichsen

I det indledende kapitel (om ordklasserne) i *Elementær Dansk Grammatik* (EDG: s. 20) definerer Diderichsen samdannelse således:

Undertiden kan Ord dannes ved Afledning og Sammensætning paa een Gang [...]. Saaданne Helheder kalder vi Samdannelse.

Senere i kapitlet Afledning (EDG s. 78) præciserer han definitionen:

Et afledt Ord kan have mere end een Rod; det kan da være afledt af en eksisterende ægte Sammensætning [...]; men ofte er Helheden dannet ved Afledning af en Ordforbindelse, hvis Led kun optræder i uægte Sammensætning [...] eller slet ikke kan forbindes umiddelbart som selvstændige Ord [...]. Helheder afledt af mere end een Rod vil vi kalde Samdannelse.

Der er to hovedkategorier: "samdannelse" og "samdannelse uden suffiks". Den første skal jeg her - for tydelighedens skyld - kalde samdannelse med suffiks.

Samdannelser med suffiks er ikke systematisk opstillet i EDG, men ud fra de eksempler Diderichsen anfører, dels ved omtalen af samdannelser dels ved gennemgangen af de enkelte suffikser, kan der opstilles flg. hovedtyper af samdannelse med suffiks:

Samdannelser (med suffiks)

1. Substantiver

Nomina actionis på -ing, -else, -eri, -en: *nybygning, husholdning* (jf. *at holde hus*); *tilværelse, glaspusteri, dagdriveri, sammenstimlen*.

Nomina agentis på -er: *nybygger, fiskehandler* (jf. *handle med fisk*). Til Diderichsens eksempler på -er-dannelser kan der tilføjes betegnelser på et redskab el.lign: *proptrækker, tevarmer, pletfjerner*.

2. Adjektiver

Adjektiver på -et og -ig: *barbenet, enhjulet, spidsvinklet, rødblisset, varm-blodig*.

(Herunder også ord på -agtig, -mæssig).

Adjektiver på -lig og -som: *håndgribelig, omtænksom*.

Over for disse samdannelser sætter Diderichsen afledninger til eksisterende sammensætninger, fx *guddommelig* (afledning til *guddom*), *købmandskab* (afledning til *købmand*), *overdrivelse* (afledning til *overdrive*). Endvidere kan man - hvad Diderichsen nu ikke gør eksplicit - afgrænse samdannelserne ved sammensætninger hvis sidste led (tilfældigvis) er en afledning, fx *landskabs-maler* (dvs. en sammensætning af *landskab* + *maler*) og *lægeerklæring* (af *læge* + *erklæring*).

Samdannelser uden suffiks omfatter ligeledes både substantiviske og adjektiviske dannelser. Substantiviske samdannelser uden suffiks er opstillet samlet i EDG (s. 82). Der er anført flg. hovedgrupper:

a) helhed benævnt efter del: *en skævblad, en tyk hud, en slikmund*, og ental afledt af flertal³: *en tokrone, en trekant, trefod, firkort, sekstur*.

b) substantiv med efterstillet adled eller prædikat: *en ildløs, en hånd-fuld, en skefuld*.

³ Den sidste gruppe tilføjes dog med nogen tøven: "Hertil vel ogsaa Ental afledt af Flertal".

c) imperativiske substantiver (med efterstillet verbalbestemmelse): *en hugaf, forglemmigej, tagfat* m.fl.

På den følgende side (s. 83) skriver Diderichsen: "Flerleddede Participiala-djektiver er vist som Regel at opfatte som Samdannelser uden Suffiks (og ikke som Sammensætninger) [...]". Og der følger derefter bl.a.:

maskinskrevet, løvfældende, opsigtsvækkende, landsforvist, godgørende, hårdtpumpet, ildelugtende, velplejet.

Det der if. Diderichsen er fælles for samdannelser uden suffiks er "at Sidste-leddet ikke er afgørende for Helhedens Bøjning, Betydning og syntaktiske Anvendelse". Men gruppen samdannelser uden suffiks består unægtelig som han selv skriver det "af højst forskelligartede Dannelser". Det viser sig da også at der langt fra er enighed blandt orddannelsesforskere om at dannelser som *tyk hud* og *tagfat* skal føres sammen i en gruppe, og heller ikke om at de skal betragtes som afledninger.

2. Begrebet samdannelse i andre værker

Skemaet nedenfor giver en oversigt over hvordan de ord som Diderichsen kalder samdannelser er kategoriseret i forskellige håndbøger.

	Leira	Teleman	Thorell	Marchand
Samdannelse med suffiks				
nomen actionis (nybygning, tilværelse)	samdanning	avledda samman-sättningar	avledning av ordgrupp (= derivater)	synthetic compounds
nomen agentis (fiskehandler)	samdanning	avledda samman-sättningar	avledning av ordgrupp (= derivater)	synthetic compounds
adjektiver af typen <i>barbenet</i>	samdanning	avledda samman-sättningar	avledning av ordgrupp	extended bahuvrihi
Samdannelse uden suffiks				
del for helhed,	samdanning	bahuvrihi	possessiv-	pseudo-

ental for flertal	med nullmorf	sammansätt- ningar	compounds (= derivater)
typen <i>håndfuld</i>	samansetjingar (mangler) utan substantiv som sluttled	ordklass- övergång	
imperativiske substantiver	samansetjingar imperativiska utan substantiv sammansätt- ningar som sluttled	ordklass- övergång	pseudo- compounds (= derivater)

De værker jeg har udvalgt til oversigten er et norsk oversigtsværk om orddannelse, Leira 1992, to svenske lærebøger, der dog indeholder en del teoridiskussion, nemlig Teleman 1970 og Thorell 1981 og Marchands omfattende bog om engelsk orddannelse (Marchand 1969).

Den eneste der synes at have overtaget Diderichsens term *samdannelse* er Leira (Leira 1992:40ff), bortset fra han at han kalder det *samdanning*, fordi han skriver på nynorsk og derfor ikke må bruge suffikset *-else*. Teleman bruger den betegnelse der er tradition for i svensk, nemlig *avledda sammensättningar* (Teleman 1970:31, jf. fx Wessén 1958 og Malmgren 1994), mens Thorell taler om *avledning av ordgrupp* (Thorell 1981:83).

Bortset fra terminologien er der som det ses enighed i de skandinaviske fremstillinger om, at der eksisterer nogle ord som ender på et suffiks og som er lidt for sig selv. Man er også enige om at det er en slags derivation der er tale om. Definitionerne svarer nogenlunde til Diderichsen. Det er dog sådan at både Thorell og Teleman diskuterer alternative muligheder.

Hvis vi går videre med skemaet kan vi se at der ikke er så stor enighed om kategorien **samdannelse uden suffiks**. Leira har omtrent betegnelsen, men den omfatter dog kun én type nemlig ord som en *tolitter*. Typen *tykhud* kategoriserer både Teleman (Teleman 1970:37) og Thorell (Thorell 1981:43) som en særgruppe inden for sammensætningen, som possessivsammensætning/bahuvrihi. Bahuvrihi betyder opr. 'som har meget ris', så både termen bahuvrihi og termen possessivsammensætninger er motiveret af dannelsernes betydning: 'væsen som har x'. Også Typen *tagfat* opfatter Teleman som en sammensætning; hos Thorell indgår typerne *skefuld* og *tagfat* i en særskilt gruppe. De er

resultatet af orddannelsesprocessen "ordklassövergång"⁴, mener Thorell (Thorell 1981:22).

Marchand har ikke et overbegreb svarende til samdannelse, men hans beskrivelse har alligevel en del til fælles med EDG. Det Diderichsen kalder samdannelse modsvares omtrent af tre termer hos Marchand. De substantiviske samdannelse med suffiks kaldes "synthetic compounds", typerne *tykhud* og *tagfat* "pseudo-compounds" og typen *barbenet* "extended bahuvrihi". Pseudo-compounds og synthetic compounds har det tilfælles, siger Marchand, at de ligner komposita i deres morfologiske opbygning, men i virkeligheden er derivater.

Syntetiske komposita defineres som derivater af en verbal nexus:

Synthetic compounds are combinations whose second elements are deverbal derivatives from verbs which form a direct syntagme with the determinant (e.g. *watch-mak-er*, *hearth-break-ing*). Traditionally called synthetic compounds [...], they are in reality nothing but derivation from a verbal nexus (Marchand 1969:15).

Dvs. at fx *watchmaker* er en afledning af 'one who makes watches'. Altså noget der svarer til Diderichsen.

Pseudokomposita definerer Marchand som afledninger med nulsuffiks. Nulsuffikset er i disse dannelser "a semantic classifier, a transposer" der fører sidsteleddet fra én semantisk klasse til en anden (Marchand 1969:14). Dvs. fx at nulsuffikset "fører" *-hud* i *tykhud* fra klassen 'konkrete substantiver' over til klassen 'substantiver der betegner levende væsener'.

Når Marchand kategoriserer typerne *tykhud* og *tagfat* sådan, hænger det sammen med at han har en restriktiv definition af komposita. Komposita defineres af Marchand som en kombination AB der består af to frie morfemer (ord) og som kan analyseres ud fra formelen $AB = B$ (Marchand 1969:11), altså fx *hjortesvin* der er en slags gris. Med andre ord er determinative komposita den eneste kompositumtype der er omfattet af definitionen. Alle komplekse ord der ikke kan analyseres ud fra formelen $AB = B$ kategoriserer Marchand så som derivater. Diderichsen kompositumdefinition (EDG s. 247) dækker ligeledes kun

⁴ Termen svarer til den engelske term conversion. For diskussion af dette begreb, se også Bauer 1983 med henvisninger.

determinativerne, og det er formentlig en tilsvarende opfattelse der implicit ligger bag Diderichsens kategorisering af typerne *tyk hud* osv. som en art derivater.

De fleste andre orddannelsesforskere - herunder jo altså de andre tre på mit skema - har ikke så restriktiv en kompositumdefinition og kan så vælge at beskrive dannelserne som sæmgrupper inden for sammensætningerne.

De eksempler jeg her har taget frem, er jo naturligvis kun eksempler og der kunne også være nævnt andre forskere (foruden dem der slet ikke har et sådant begreb, og som det ikke ville være specielt nyttigt at have med på skemaet). For at vise traditionen kunne man fx have nævnt Mikkelsen 1894 der opererer med et begreb "Orddannelser ved Sammensætning og Afledning i Forening", der dels omfatter Diderichsens suffikstyper dels nogle dannelser uden suffiks som fx *møntfund*, *affald*, altså dannelser der ikke indgår i Diderichsens hovedtyper (*affald* er dog nævnt som eksempel i forb. med den ovf. citerede definition, EDG s. 78).

3. Diskussion af samdannelser med suffiks

Man kunne diskutere Diderichsens samdannelsesbegreb på flere niveauer. Man kunne bl.a. diskutere om ikke *-agtig* og *-mæssig* burde have været kategoriseret som suffikser i en synkront anlagt beksrivelse som EDG, og ikke som samdannelser. Med andre ord om ikke termen samdannelser bør reserveres til processer der er produktive i dansk på den definerede måde. Endvidere kunne man diskutere om det er hensigtsmæssigt at have så forskelligartede dannelser samlet i én gruppe, og videre hvordan samdannelser uden suffiks skal kategoriseres: som afledninger, som sammensætninger eller som noget tredje.

Men man kan også spørge: Skal vi overhovedet have en undergruppe blandt afledningerne der hedder samdannelse. Er typerne *fiskehandler* og *husholdning* overhovedet afledninger? Og det er det spørgsmål jeg skal tage op her. Men inden jeg når til alternative opfattelser af hvordan sådanne ord skal kategoriseres, vil jeg bore lidt i de problemer der møder én, når man analyserer samdannelser (med suffiks) ud fra Diderichsens betragtningsmåde. Og det skal jeg gøre med dannelser på *-ing* og især *-er* som eksempler.

Det første problem bliver: Hvordan skelner vi samdannelser fra sammensætninger som *landskabsmaler* og fra alm. afledninger til en sammensætning som *guddommelig*. Hvad er det for et kriterium der egentlig bruges?

Kriteriet er overvejende distributionelt: *fiskehandler* kan ikke være en afledning, fordi der ikke er noget der hedder *fiskehandle*, og det kan ikke være en sammensætning, fordi der ikke er noget der hedder *en handler*. Implicit forudsættes der også en vis semantisk analyse, fx at *-holdning* i *husholdning* ikke er det samme som det *holdningsløse* mangler. Og at *sidsteleddet* i *solfanger* ikke er det samme som det i *sølfanger*. At *sidsteleddet* findes som selvstændigt ord, men i en anden betydning berettiger ikke til at dannelsen kan være en sammensætning.

Ordet *fanger* betegner ikke enhver person der fanger noget. Det er én der ernærer sig ved at fange hvaler og sæler i polarområder. Og dette eksempel er ikke isoleret. For personbetegnelserne på *-er* gælder det, at de ofte betegner noget professionelt: *fanger*, *bager*, *maler*, *fisker*, *sanger*. De etablerede afledninger på *-er* har således i reglen en indsnævret, specificeret betydning i forhold til *sidsteleddet* i samdannelser. Sammenlign fx *sidsteleddene* i *landskabsmaler*, *operasanger* over for *sidsteleddene* i *bogbinder*, *stenhugger* og *gadefejer*. Forskellen mellem en sammensætning og en samdannelse kan også ses ved *romansker*, der kan betyde 1. en elsker, der forekommer i en roman, 2. en som elsker (er vild med) romaner. Også de *-er*-afledninger der betegner ting har betydningsindskrænkning, jf. fx *viser*, *tæller*, *nævner*, *flyder* overfor *fjerner* i *pletfjerner* og *-trækker* i *proptrækker*.

Man kunne derfor overveje om *sidsteleddene* ikke kan skelnes også ud fra semantiske kriterier. Her vil de nedsættende personbetegnelser på *-er* som *snyder*, dog udgøre et problem; de har ikke en sådan betydningsindskrænkning.

Og når det gælder *-ing*-dannelserne er problemet næsten generelt. Ganske vist er der visse etablerede *-ing*-dannelser der har en leksikaliseret betydning, fx *erklæring* i (*lægeerklæring*) og *vejledning* i (*brugsvejledning*), men mange, vist størstedelen, også af de etablerede *-ing*-afledninger har betydningen 'det at Xe' og er altså regelmæssige i semantisk henseende. Det betyder at der ikke er forskel på *sidsteleddenes* betydning i sammensætninger som *nøgenbadning*,

familievejledning på den ene side og i samdannelse som *lovgivning*, *gårdrydning* og *lodtrækning* på den anden side.

Men heller ikke når det gælder *-er*-afledninger er grænsen skarp - selvom der er mange tilfælde, hvor sidsteledet afgjort er et selvstændigt ord. Det er der flere grunde til.

En grund er at suffikset *-er* ligesom *-ing* er produktivt i dansk til afledning af verber og det med få restriktioner. Sidsteleddene vil derfor normalt være mulige danske ord, der i hvert fald kan bruges som øjebliksdannelse.

En anden grund er at sidsteleddene i etablerede og almindelige samdannelse kan bruges elliptisk, indenfor et bestemt miljø, en bestemt gruppe mennesker, som når champagnekøler hedder *køler* i restaurationssprog, en selv-binder kan kaldes *binder* af landmænd og en børnelokker kan hedde *lokker* blandt storbybørn. Et tilsv. eksempel er *sender* (for *radiosender*), der opr. er fagjargon. Et ord kan altså siges at skifte fra at være en samdannelse til at være en sammensætning. Vanskeligere at bedømme er *måler* (for *el måler*), *lytter* (for *radiolytter*). De kan være ellipser (og helheden historisk set samdannelse) eller de kan være idiomatisering af udtrykkene *måler* og *lytter* (og helheden både diakront og synkront betragtet en sammensætning). Sommetider kan det altså være vanskeligt at afgøre hvilken orddannelsesproces der ligger bag.

Et tilsvarende problem forårsager såkaldt regressiv orddannelse (tilbage-dannelse), som *maskinskrive*, *råsylte* < *maskinskrivning*, *råsyltning* dvs. orddannelse der går den modsatte vej af det normale, hvor man så at sige danner grundordet til en afledning (jf. Thorell 1981). Når et sådan verbum er dannet, så kan fx *maskinskrivning* også opfattes som en afledning til verbet *maskinskrive* (og sådan vil forholdet formentlig opleves af den alm. sprog-bruger).

Da det nu undertiden kan være vanskeligt at afgøre om en dannelse historisk set er en samdannelse, kunne man tænke sig anden løsning: at udgå fra hvorledes dannelserne tager sig ud set fra en nutidig sprogbrugers synspunkt. Men som jeg håber også at have vist ved eksemplerne ovf. vil man næppe løse kategoriseringsproblemet på denne måde; det vil undertiden også

ud fra dette kriterie være vanskeligt at afgøre hvilken status en dannelse har synkront betragtet, om det er en sammensætning el. en samdannelse. Under alle omstændigheder må man fra starten gøre sig klart hvilket synspunkt man anlægger på stoffet. Ellers kan det blive noget usikkert, hvad samdannelse egentlig betegner. Om det er en betegnelse for ord med en bestemt genese (ord der er fremkommet ved en vis type orddannelsesproces) som hos Diderichsen, eller om det er en betegnelse på en gruppe komplekse ord hvis første- eller sidsteled ikke forekommer som et selvstændigt ord i en given sprogtilstand.

4. Andre synspunkter på "samdannelse"

Indledningsvis skrev jeg, at Marchand kunne minde om Diderichsen. Men ser man lidt nærmere efter, er der en afgørende forskel. Marchand afslutter sin diskussion af begrebet synthetic compounds med bemærkningen: "the lexical independence of the second word is a matter of secondary importance". Han mener således at selvom fx *cigar smoker* består af en kombination af to "lexical units" (*cigar* + *smoker*), mens fx *watchmaker* består af "a lexical word" (*watch*) og "a functional derivative" (*maker*), "which merely renders the syntactic relation S P of the underlying sentence 'he makes'", så er der ikke grund til at skille de to typer ad (Marchand 1969:16). Både ord af typen *landskabsmaler* og ord af typen *fiskehandler* kan kategoriseres som syntetiske komposita. Og det kan de fordi disse ord kan analyseres ens.

De dannelser der består af to selvstændige ord kan ganske vist analyseres på en måde for sig, men de kan alle tillige analyseres på samme måde som dem hvis sidsteled ikke er et selvstændigt ord. Fx kan *a cigar smoker* analyseres som 'a smoker of cigars', men det kan også analyseres som 'one who smokes cigars' altså på samme måde som *watchmaker*.

Selvom Marchands beskrivelse for en første betragtning ligner Diderichsens, er der en principiel forskel. Samdannelse betegner en type orddannelsesproces, syntetiske komposita omfatter en specifik form for relation mellem leddene, nemlig dannelser hvor det verbale grundord i sidsteledet udgør en nexus med første leddet af kombinationen (Marchand 1969:17). Perspektivet hos Marchand er således snarere statisk-synkront end dynamisk.

Et kort og groft resume af Marchands synspunkt vil altså blive: Det er ikke af principiel interesse om sidsteledet forekommer som selvstændigt ord. Alle dannelserne er derivater.

Et lige så groft og kort resume af det tredje synspunkt jeg skal omtale her til slut, kunne være: Det er uinteressant om sidsteledet forekommer som selvstændigt ord. Alle dannelserne er sammensætninger. De beskrivelser jeg tænker på i denne forb. er Adams 1973, Quirk med fleres store referensgrammatik (Quirk et al. 1986), Selkirk 1982 (og der findes sikkert flere).

Formuleringen "det er uinteressant" er naturligvis min. Den dækker over at de beskrivelser som jeg nu har henvist til, ikke udskiller "samdannelserne" som en særlig underkategori og ikke, eller kun helt en passant, omtaler, at nogle af sammensætningerne har et andetled der ikke optræder som selvstændigt ord. Her står Diderichsens samdannelser blandt sammensætninger og analyseres som sammensætninger. Beskrivelserne er baseret på en morfologisk analyse og er statiske/synkrone. Dannelserne er iøvrigt kategoriseret efter den syntaktiske relation mellem leddene, fx verbum + objekt (som i *gadefejer*). -er-dannelser som *dishwasher* betegnes dog hos Quirk et al 1986 (s. 1550) som kompositalignende (comparable compounds), men som sagt uden at der på samme måde som hos fx Diderichsen etableres en underkategori.

5. Afslutning

For kort at summere op: Ud fra et distributionelt kriterium er der to typer: sammensætninger og noget man fx kan kalde samdannelser, men ud fra en syntaktisk betragtning er der ingen forskel. Ud fra en morfologisk analyse er der ligeledes kun én type. Så man kan altså undvære en term som samdannelse, hvis man ikke er interesseret i det dynamisk-processuelle aspekt.

På den ene side er det naturligvis vigtigt ikke at overbetone forskellen mellem samdannelser og sammensætninger hvad der kan blive følgen af at arbejde med en underkategori som samdannelser, på den anden side synes i hvert fald jeg, at det dynamisk-processuelle aspekt er for interessant og centralt

til at det helt skal gemmes under en syntaktisk-semantisk beskrivelse. I hvert fald i et større oversigtsværk burde derfor begge synspunkter tilgodeses, fx sådan som der er tilløb til hos Thorell hvor begge synsvinkler nævnes og hvor "samdannelserne" foruden at være omtalt i et særskilt afsnit også sammenstilles med sammensætningerne.

Litteratur

- Adams, Valerie 1973: *An Introduction to Modern English Word-formation*. London.
 Bauer, Laurie 1983: *English Word-Formation*. Cambridge.
 Diderichsen, Paul 1946 (1962): *Elementær Dansk Grammatik*. København.
 [Forkortet EDG]
 Leira, Vigleik 1992: *Ordlaging og ordelement i norsk*. Oslo.
 Marchand, Hans 1969: *The Categories and Types of Present-Day English Word-Formation*. A Synchronic-Diachronic Approach. München. (2. udg.).
 Malmgren, Sven-Göran 1994: *Svensk lexikologi*. Ord, ordbildning och orddatabaser. Lund.
 Mikkelsen, Kr. 1894: *Dansk Sproglære med sproghistoriske Tillæg*. København.
 Quirk, Randolph, Sidney Greenbaum, Geoffrey Leech, Jan Svartvik 1986: *A Comprehensive Grammar of the English Language*. London og New York.
 Selkirk, Elisabeth O. 1982: *The Syntax of Words*. Cambridge, Mass.
 Söderberg, Ragnhild 1968: *Svensk Ordbildning*. (Skrifter utgivna av Nämnden för svensk språkvård. 34). Stockholm.
 Teleman, Ulf 1970: *Om svenska ord*. Lund.
 Thorell, Olof 1981: *Svensk ordbildningslära*. Stockholm.
 Wessén, Elias 1958: *Svensk språkhistoria II. Ordbildningslära*. 3. oplag. Lund.